

Χωρίς χρήμα....

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

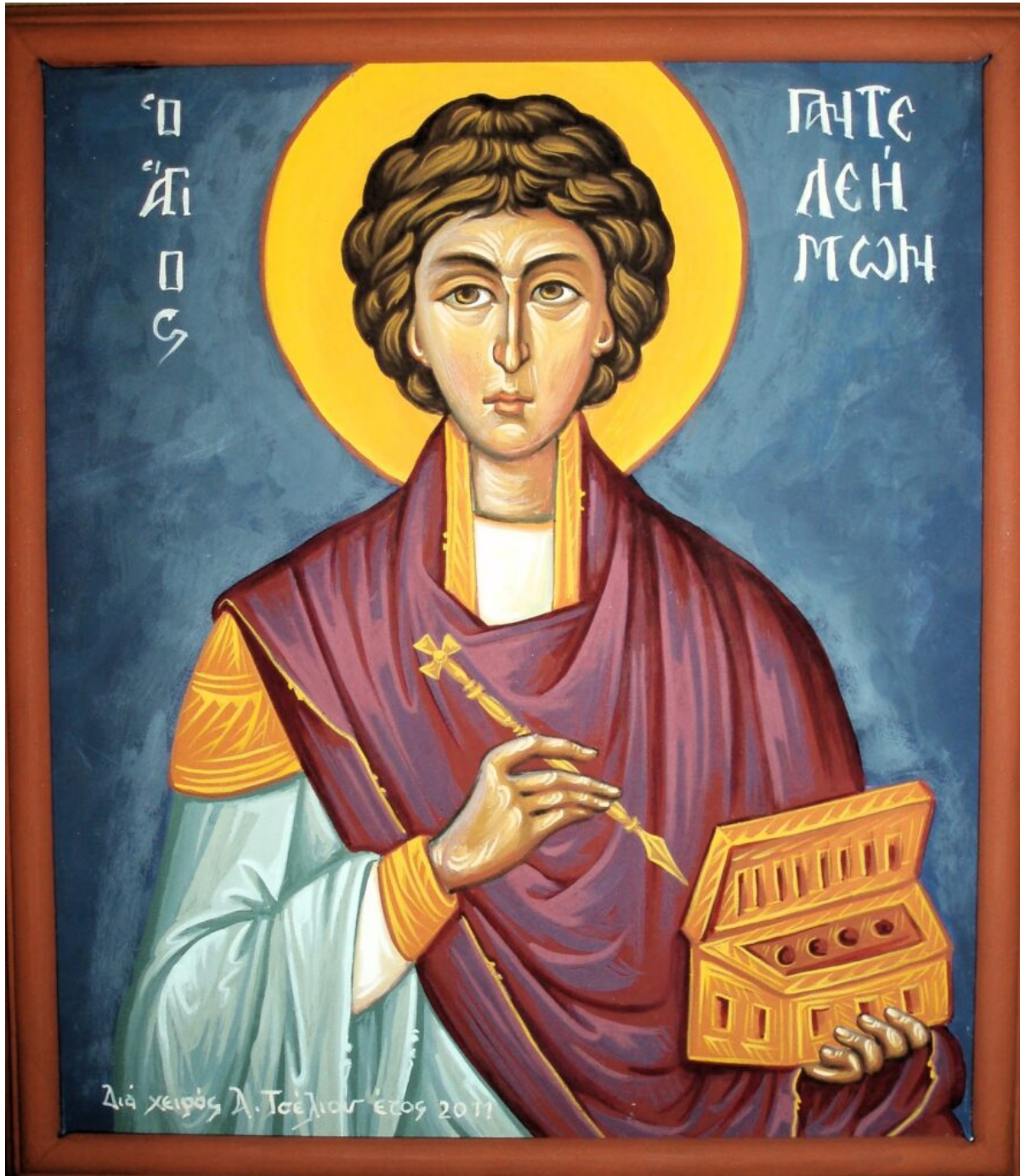
[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

«Η ιατρική επιστήμη προσφέρει αδύναμη ανακούφιση στην πάσχουσα ανθρώπινη φύση, την υποκείμενη στον θάνατο. Μόνο ο Χριστός, ο αληθινός ιατρός, ήρθε να μας χαρίσει την σωτηρία, χωρίς φάρμακα, χωρίς αμοιβή». Αυτή ήταν η διδασκαλία που άκουσε μία από τις μεγαλύτερες μορφές της χριστιανικής παράδοσης, ο άγιος Παντελεήμων, ιατρός, ανάργυρος και ιαματικός, ο οποίος εορτάζεται στις 27 Ιουλίου. Την διδαχή την έλαβε από έναν ταπεινό ηλικιωμένο ιερέα, τον άγιο Ερμόλαο. Και πορεύθηκε στην ζωή του γιατρεύοντας, χωρίς να λαμβάνει χρήματα, με μόνη του προσδοκία από τους θεραπευμένους να ανοίξουν την καρδιά τους στην πίστη του Χριστού.

Αδιανόητη η κίνηση του αγίου. Ανέκαθεν η κοινωνία λειτουργούσε και λειτουργεί με τον τρόπο της οικονομίας. Άλλοτε ανταλλακτική, άλλοτε νομισματική, άλλοτε άυλα χρηματική, η επιβίωση και η ποιότητα ζωής δεν νοείται χωρίς χρήμα. Και ο ίδιος ο Χριστός είχε ορίσει ταμία στην συντροφιά των μαθητών Του, τον Ιούδα, ο οποίος κρατούσε το «γλωσσόκομον», για να καλύπτονται κάποιες ανάγκες

επιβίωσης, κυρίως όμως για φιλανθρωπία. Διότι τον Χριστό και τους μαθητές Του τους συντηρούσαν οι άνθρωποι που εμπνέονταν από τον λόγο και την μορφή του Κυρίου. Τίποτα δεν έλειψε ποτέ από τους μαθητές, ακόμη κι αν απεστάλησαν «άτερ βαλαντίου και πήρας και υποδημάτων», «χωρίς πορτοφόλι, σακίδιο και παπούτσια» (Λουκ. 22, 35), διότι αυτός που εμπιστεύεται την ζωή του, τόσο την πρόσκαιρη όσο και την αιώνια, στον Θεό, δεν χάνει. Το ταμείο ήταν τελικά για την ελεημοσύνη.

Εμείς που πιστεύουμε, θέλουμε να ελέγχουμε την ζωή μας. Προσπαθούμε να έχουμε χρήματα, παραπονιόμαστε όταν δεν είναι όσα θέλουμε ή όσα ο πολιτισμός μάς έχει πείσει ότι μας χρειάζονται για να είμαστε ευτυχισμένοι, κι αυτό διδάσκουμε στα παιδιά μας: την εκζήτηση της αυτάρκειας, που γίνεται πλεονεξία. Λησμονούμε ότι

κλειδί της ευτυχίας δεν είναι το χρήμα, αλλά η αγάπη. Και δεν είμαστε έτοιμοι να ελεήσουμε, για να ελεηθούμε.

Πόσοι από μας θα θέλαμε να είναι η σωτηρία των συνανθρώπων μας ένας από τους στόχους της ζωής μας; Το να μοιραστούμε την πίστη μας, μία αποστολή μοναδική, είναι κάτι που υπερβαίνει τον ατομοκεντρισμό των καιρών μας. Το να μοιραστούμε το πλεόνασμα ή και το υστέρημα των αγαθών μας επιβεβαιώνει την πίστη. Το να δώσουμε χρόνο, αφιέρωση, συγχώρηση μαρτυρεί καρδιά που ελεεί. Το να μη λειτουργούμε στην προοπτική της διαπραγμάτευσης, του «λαμβάνειν» περισσότερο από «το δίδοναι» είναι οδός αληθινής ομορφιάς.

Δεν μπορούμε, προφανώς, να ζήσουμε σε έναν κόσμο χωρίς χρήμα. Όταν όμως η καρδιά μας είναι προσανατολισμένη σ' αυτό, θα μας κατατρώει η λύπη από την υστέρηση ή την απώλειά του. Το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα μετρά το χρήμα πιο πάνω από τον άνθρωπο. Το βλέπουμε αυτό στον πόλεμο των καιρών μας. Η τιμωρία του επιτιθέμενου είναι ο οικονομικός στραγγαλισμός του. Αλλά κι εκείνος προσπαθεί, με την σειρά του, να δυσκολέψει την ζωή των άλλων, αδιαφορώντας για την πείνα, τον θάνατο, την καταστροφή.

Καιρός να αφήσουμε κατά μέρος την υποκρισία ότι είμαστε χριστιανοί, αν δεν ζούμε ως πιστοί. Αν δεν καταφέρνουμε να εμπιστευθούμε τον Θεό και την πρόνοιά Του στην επιβίωσή μας, απέχουμε από την βασιλεία Του. Μπορεί ο κόσμος να μην αλλάζει. Ας αλλάξουμε όμως εμείς και ας βοηθήσουμε και τους νεώτερους, ακολουθώντας στην πίστη και στην αγάπη αγίους, όπως ο άγιος Παντελεήμων.

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/3Jd4IWd>